

Κορωνοϊός

Ένας αόρατος εχθρός. Τι είναι αυτό ρώτησα, όταν το άκουσα πρώτη φορά. Είναι μια αρρώστια που αδυνατίζει τόσο πολύ τον οργανισμό κάποιων ανθρώπων, που μπορεί και να πεθάνουν.

Όταν το ακούσαμε στην αρχή, δε δώσαμε πολλή σημασία. Ήταν αρχικά στη μακρινή Κίνα. Εμείς συνεχίζαμε κανονικά τη ζωή μας. Ακούγαμε ότι το κακό μεγάλωνε. Άρχισε να εξαπλώνεται και σε άλλες χώρες της γης. Άρχισε να έρχεται όλο και πιο κοντά στη μικρή μας πατρίδα. Την Κύπρο μας!

Αρχίσαμε και εμείς σαν παιδιά να το περνούμε στα σοβαρά, όταν είδαμε την ανησυχία και την ταραχή στα μάτια των μεγάλων. Άρχισαν να παρακολουθούν με περισσότερη προσοχή τις ειδήσεις και να συζητούν γι αυτό το θέμα. Άρχισαν, εκπομπές, ενημερώσεις στην τηλεόραση. Ακόμα, μέχρι και αυτή τη στιγμή, εμείς παίζαμε στα πάρκα, στα γήπεδα, στους κήπους, στο σχολείο και κάναμε βόλτες με τα ποδήλατα. Όλα μέχρι στιγμής ήταν ίδια.

Οι δικοί μας, μας καθησυχάζαν ότι όλα θα πάνε καλά. Αλλά, ξαφνικά όλα άλλαξαν. Ένα τηλεφώνημα από τον πατέρα μου με φόβισε. Ο πατέρας μου δουλεύει στο αεροδρόμιο Λάρνακας. «Γιώργο μου είπε, εσύ θα πας στην μητέρα σου και η γιαγιά σου στην θεία σου. Ο Κορωνοϊός ήρθε στην Κύπρο μας. Καθώς είμαι παιδί από χωρισμένους γονιούς, πήρα μια βαλίτσα, τη γέμισα ρούχα και παιχνίδια και πήγα στην μητέρα μου. Την επόμενη μέρα ο πατέρας μου, μου εξήγησε ότι ο ιός ήρθε στην Κύπρο. Κάποιοι από τους επιβάτες, ήταν μολυσμένοι. Αυτό ήταν! Το κακό άρχισε.

Έκανα 15 μέρες να δω τον πατέρα μου, αφού το αεροδρόμιο έκλεισε. Έκλεισαν τα σχολεία μας. Στη συνέχεια, η κυβέρνηση μας, μας έκλεισε στα σπίτια. Τώρα κάνουμε μαθήματα εξ αποστάσεως. Ελπίζω, αυτό να περάσει γρήγορα και να επιστρέψουμε στην καθημερινότητά μας.

Αυτό είναι ένα μάθημα ζωής για όλους μας. Πάνω από όλα είναι υγεία για όλο τον κόσμο.